

læret af 21. Marts. Altsaa i alt 75 000 kommer i denne beklagelige Tilstand, naar den højtærede Indenrigsminister faar sin Villie. Nogle ganske faa vil formodentlig kunne reddes ved en meget snæver Undtagelsesbestemmelse, der findes i § 5 a, som taler om, at „Kommunalbestyrelsen kan indstille til Arbejdsdirektoratet, at Undtagelser gøres, hvorved dog kun under ganske særlige Omstændigheder andre kan komme i Betragtning end Personer, som har Forsørgerpligter, som er blevet ledige fra ikke-konfliktberørte Virksomheder, og som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser eller Afdelinger af saadanne, der ifølge Arbejdsdirektoratets Beslutning er eller bliver lukkede“. Der er sat de nødvendige Kauteler, og forfærdelig mange bliver det ikke, der slipper derigennem. En sagkyndig paa det paagældende Omraade har sagt mig, at naar han gik højt i sin Betragtning over, hvor human man vilde være i Henhold hertil, vilde nan anslaa, at højst 10 000 af de 75 000 maaske kunde slippe gennem dette Naaleøje, men jeg afventer altsaa foreløbig, inden jeg gaar videre ind paa de Begründelser, der kan gives for Sagen, den højtærede Ministers Udtalelse.

Endelig skal jeg nævne endnu et Forhold, som nar Sammenhæng med dette, nemlig det mærkværdige Forhold, der er opstaaet indenfor Byen Randers. I Byen Randers var der en Del Arbejdere, der etablerede noget, de kalder Generalstrejke. Det er ganske vist et Misbrug af Ordet, men det er ikke mig, der har opfundet det. Enhver ved jo imidlertid, hvad det dækker, og at det, man i Randers kalder Generalstrejke, er en Strejke, en Strejke af et større eller mindre Omfang, hvad man nu vil lægge deri. Da dette Forhold opstod, fik Indenrigsministeriet overordentlig travlt. Til alle Arbejdsløshedskasser blev der den 21. Marts sendt et Telegram, som jeg skal tillade mig at citere. Det lød saaledes: „Under nuværende Konflikt i Randers maa Kassens derværende Afdelinger standse enhver Art af Understøttelse fra og med Mandag den 20. ds. Aften. Arbejdsdirektøren.“ Altsaa den 21. Marts telegraferer man, at man har at lukke Kasserne den 20. Allerede dette er nu en lidt mærkelig Fremgangsmaade, men lad det nu være. Men dette Telegram er sendt til en Række Kasser, som aldeles ikke omfattedes af den saakaldte Generalstrejke i Randers. Man har slet ikke haft Tid til at skelne mellem Strejke-deltagere og Ikke-Strejkedeltagere. Den samme Ordre, blev saaledes givet til Arbejdsløshedskasserne for i det mindst 4, maaske

flere Fag, nemlig Bagere, Kelnere, Musikere og Kontormedhjælpere, der ingen Deltagere havde i den Strejke, der var Anledningen til denne Fremfærd; desuagtet skal de efter Telegrammet lukke deres Kasser og inddrage Understøttelsen for de arbejdsløse i Randers. Formodentlig er det ogsaa et af disse mærkelige Udslag af højeste Visdom. At Afgørelsen med Hensyn til Randers, bortset herfra, iøvrigt strider mod Cirkulæret af 1. Marts, er dog ganske selvfølgeligt. Cirkulæret af 1. Marts paabyder Udbetaling af Understøttelse til arbejdsløse, som har været arbejdsløse i 60 Dage, naar deres Fag er omfattet af Lockouten. Men de paagældende Medlemmer, der har gaaet 60 Dage arbejdsløse, er dog hverken blevet bedre eller daarligere stillet, fordi et mindre Antal Mennesker i Randers finder paa at lave noget, de kalder Generalstrejke. Det er ganske urimeligt, at disse Mennesker skal berøves deres Understøttelse, fordi der er et Faatal, der begaar en Handling, som man ikke synes om. Jeg skal nævne et Eksempel. Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasses Afdeling i Randers har ca. 600 Medlemmer. Af disse er 330 i Lockout, 200 er arbejdsløse, og 34 var i Arbejde den Dag, da Generalstrejken etableredes. Altsaa, højst 34 Metalarbejdere i Randers kan have deltaget i Generalstrejken, højst 34 kan have begaaet denne Forbrydelse — Forbrydelse efter Ministerens Mening —, og som Følge deraf slaar man med straffende Haand ned paa 200 arbejdsløse, som maaske i Forvejen har gaaet arbejdsløse i Aarevis. Det er en ejendommelig Ret. En anden Kasse, Formernes Arbejdsløshedskasse i Randers — Formerfaget er jo som bekendt et mindre Fag —, havde 40 arbejdsløse og 3 Mand i Arbejde, og disse 3 Mand deltager formodentlig i Strejken. Som Følge af disse 3 Mands formastelige Adfærd lukkes der for 40 arbejdsløse. Der er vel ingen, der vil bilde mig ind, at de 40 arbejdsløse havde Mulighed for at komme i Arbejde, fordi de 3 Mand strejkede. Overfor denne Fremfærd i Randers er der protesteret i hvert Fald fra een Arbejdsløshedskasse, og Forsikringsafdelingen af Arbejdsmønstret har i Lørdags drøftet Sagen og, saa vidt jeg forstaaer, af Arbejdsdirektøren faaet bebudet en Under søgelse af Forholdene for hver enkelt Kasse. Jeg takker for det Tilbagetog, som man her er i Færd med at foretage, og jeg haaber, at man vil foretage det afgørende, saaledes at det, der her er øvet af skammelig Uret, hurtigst muligt redresseres. Der er ved det paagældende Møde taget Beslutning om, at der selvfølgelig overfor Randers arbejds-